

ΓΡΑΠΤΗ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α1

Να δώσετε το περιεχόμενο των ακόλουθων ιστορικών όρων :

α. Φεντερασιόν

β. Ούλεν

γ. Κλήριγκ

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ Α2

Να συνδυάσετε τα ονόματα των προσωπικοτήτων με τα αξιώματα, τα οποία αυτές κατείχαν, αντιστοιχίζοντας κάθε φορά έναν αριθμό της στήλης Α' με ένα γράμμα της στήλης Β' (Περισσεύουν τρία ονόματα).

Μονάδες 10

1. Κωνσταντίνος Μάνος	Α. αρχηγός Εθνικού Κομιτάτου
2. Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος	Β. αρχηγός Πεδινών
3. Αλέξανδρος Ζαίμης	Γ. υπουργός « Προσωρινής Κυβερνήσεως της Κρήτης »
4. Νικόλαος Πλαστήρας	Δ. αρχηγός του Εθνικού Κόμματος
5. Δημήτριος Βούλαρης	Ε. ύπατος αρμοστής της Κρητικής Πολιτείας
6. Δημήτριος Υψηλάντης	Στ. πληρεξούσιος του Γενικού Επιτρόπου της Φιλικής Εταιρείας
7. Ιωάννης Μεταξάς	Ζ. Δικτάτορας
8. Κυριακούλης Μαυρομιχάλης	
9. Επαμεινώνδας Δεληγιώργης	
10. Κωνσταντίνος Κανάρης	

ΘΕΜΑ Β1

α. Να αναφερθείτε στο αναθεωρητικό και νομοθετικό έργο της κυβέρνησης Βενιζέλου, κατά το 1911. (Μονάδες 7)

β. Να εξετάσετε τις συνθήκες που οδήγησαν στην ήττα των Φιλελευθέρων στις εκλογές του 1933 και 1935. (Μονάδες 6)

Μονάδες 13

ΘΕΜΑ Β2

Να αναφερθείτε στις διαδικασίες ίδρυσης της Ερμούπολης (Μονάδες 8) καθώς και στο ρόλο που διαδραμάτισε στην ελληνική οικονομία του 19^{ου} αιώνα (Μονάδες 4).

Μονάδες 12

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Γ

Με βάση τις ιστορικές σας γνώσεις και αντλώντας στοιχεία από τα κείμενα Α, Β και Γ που σας δίνονται:

Α) Να αναφερθείτε στο προσφυγικό ρεύμα από τη Θεσσαλία και τη Μακεδονία προς τις Β. Σποράδες, κατά τα δύο πρώτα έτη της ελληνικής επανάστασης. (Μονάδες 5)

Β) Να επισημάνετε και να αιτιολογήσετε τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν με τον ερχομό των Θεσσαλομακεδόνων στις Βόρειες Σποράδες, σε ντόπιους και πρόσφυγες. (Μονάδες 20)

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Ένοπλοι πρόσφυγες από τον Όλυμπο στη Σκιάθο Στις 20 [Σεπτεμβρίου 1823] στη Σκιάθο. Οι κάτοικοι παραπονέθηκαν για τις καταπιέσεις από τα στρατεύματα που είχαν καταφύγει στο νησί ύστερα από την καταστολή του ξεσηκωμού στον Όλυμπο και τη Θεσσαλία. Έγινε σύσκεψη των καπεταναίων στην καγκελαρία. Ήταν γύρω στους 2.000 και ύστερα από τη διαπεραίωσή τους στη Σκιάθο έγιναν η μάστιγα του νησιού. Ληλατούσαν τα μαγαζιά, λήστευαν τους κατοίκους, άρπαζαν τη σοδειά. Οι Σκιαθίτες κατέφυγαν σ' ένα μικρό φρούριο, στην κορυφή του λόφου εγκαταλείποντας τα σπίτια τους στο έλεος των στρατιωτών. Εγκαταστάθηκαν και εκείνοι σαν νοικοκυραίοι και δεν ήθελαν να

φύγουν από το νησί για να πάρουν μέρος στον Αγώνα. Αρχηγοί τους ήταν οι Καρατάσος, Βίνος, Λιακόπουλος, Βελέντζας, Βασδέκης και Γούλας. Ανάμεσα στους καπεταναίους και ο Περραιβός, υπουργός Πολέμου, που ήρθε στη Σκιάθο με πολεμοφόδια από το Μωριά. Οι καπεταναίοι δέχτηκαν να μπαρκάρουν τα στρατεύματα αν φυσικά θελήσουν. Αλλά τα πληρώματα των καραβιών αρνήθηκαν με επιμονή να τους παραλάβουν.

Από το Ημερολόγιο του George Jarvis, Αμερικανού εθελοντή στον Αγώνα, στο «Πώς είδαν οι ξένοι την Ελλάδα του '21» του Κυριάκου Σιμόπουλου, τόμ. 2, σσ. 184-185. Σελίδα 4 από 4

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Αναταραχή στις Βόρειες Σποράδες από τους άτακτους οπλοφόρους. Πραγματικά οι Βόρειες Σποράδες υπέφεραν από τους άτακτους οπλοφόρους, που ύστερα από την αποτυχία του ξεσηκωμού στον Όλυμπο και στο Πήλιο κατέφυγαν στα αντικρινά νησιά, Σκιάθο, Σκόπελο, Σκύρο. Βέβαια οι νησιώτες είχαν ανάγκη από ένοπλη προστασία για ν' αντιμετωπίσουν ενδεχόμενη επιδρομή του τουρκικού στόλου και απόβαση στρατευμάτων. Αλλά μερικοί οπλαρχηγοί έγιναν δυνάστες του πληθυσμού. Όλες αυτές οι αγκυριότητες ήταν αποτέλεσμα της προσφυγιάς. Ένας ενστικτώδης αγώνας για επιβίωση.

Κυριάκος Σιμόπουλος, ό.π., τόμ. 2, σ. 185, σημ. 95.

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ

Οι άμαχοι πρόσφυγες στις Βόρειες Σποράδες Ο μέγας συνωστισμός των Θεσσαλομακεδόνων, η κακή τροφή αυτών, η οποία συνίστατο εις άρτον παρασκευαζόμενον από «λιοκούκκουτσο» 3, και η εν γένει υπό αθλίους όρους διαβίωσις των ηπέιλουν την εμφάνισιν επιδημικών νόσων. Πιεζόμενοι δε υπό της ανάγκης επώλουν πολυτιμώτατα πράγματα εις ευτελεστάτην 4 τιμήν και απηλπισμένοι εκ της παρούσης δυστυχίας των έκαμνον συνεχώς αγρυπνίας 5 και λιτανείας πανημερίους.

Απ. Βακαλόπουλος, Πρόσφυγες και προσφυγικόν ζήτημα κατά την Επανάστασιν του 1821, Θεσσαλονίκη, 1939, σ. 25.

ΘΕΜΑ Δ

Με βάση τα παρακάτω κείμενα και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις, να αναφέρετε τις καταπιέσεις που υπέστησαν οι Έλληνες του Πόντου την περίοδο 1914-1924 και να συγκρίνετε τη μεθοδευμένη εξόντωση των Ποντίων με τη γενοκτονία των Αρμενίων και των Εβραίων. Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Μια εμπιστευτική αποστολή με έχει φέρει στις αρχές Δεκεμβρίου 1914 μέχρι την Τραπεζούντα. Εκεί γνώρισα τον πρόεδρο του Κομιτάτου. Μου εξεδήλωσε αμέσως μεγάλη εμπιστοσύνη και μου εξέθεσε τις απόψεις του. Οι Έλληνες και οι Αρμένιοι, μου είπε, έως τώρα διοικούσαν ουσιαστικά και μας απομυζούσαν το αίμα (...) Είναι φίλοι των Ρώσων και των Άγγλων. Άρα εχθροί των Γερμανών. Πρέπει να λείψει το εμπόδιο αυτό που ζημιώνει τον κοινό αγώνα. Παρατήρησα στον συνομιλητή μου ότι ήταν υπερβολικοί οι φόβοι του. Και ότι με κατάλληλη διαχείριση μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν άριστα οι μειονότητες στη στρατιωτική προσπάθεια της Τουρκίας. Σε λίγο, κατ' εντολή του Κομιτάτου, άρχισαν οι εκτοπισμοί για τις οικογένειες των ανυπότακτων στρατιωτών. Γέροι, γυναίκες και παιδιά έβγαιναν στον δρόμο και οδηγούνταν στα τάγματα συγκεντρώσεως, από τα οποία θα ξεκινούσαν σε λίγο για το φοβερό ταξίδι. Κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στην Τραπεζούντα μου δόθηκε η ευκαιρία να διαπιστώσω μόνος μου τρομερά περιστατικά. Παρακολούθησα την ερήμωση ολόκληρων ελληνικών χωριών, την κατάληψη εκκλησιών και σχολείων, τους τουφεκισμούς φυγόστρατων νέων χωρίς διατυπώσεις και διαδικασίες. Απομνημονεύματα Γερμανού λοχαγού Franz von Klineploss, Α. Ανθεμίδη, Τα απελευθερωτικά στρατεύματα του Ποντιακού Ελληνισμού 1912-1914, εκδ. Ευστ. Γιαλτουρίδη, Θεσσαλονίκη 1998, σελ. 151-152

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

[...] τον άντρα μου τον πήραν στα τάγματα εργασίας. Στο δρόμο του ξεριζωμού ήμουν με τα πεθερικά και τη μητέρα μου. Πάνω στο πλοίο, όποιος πέθαινε τον πετούσαν στη θάλασσα, όπως και τα μικρά παιδιά. Όσοι είχαν χρήματα έδιναν στον υπεύθυνο και έβαζε ένα σίδερο για να πάνε στον πυθμένα. Όσοι όμως δεν είχαν έβλεπαν τα παιδιά τους να επιπλέουν και τα πουλιά του θεού να τσιμπάνε τι σάρκες τους. Το παιδί μου αρρώστησε, αλλά δεν είπα τίποτα σε κανέναν. Το τύλιξα και κάθε φορά που έκαναν έλεγχο, έκανα πως το θήλαζα. Όταν έφτασα στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στον πρώτο σταθμό στη Μονεμβασιά το έθαψα. Πάντα έλεγα «και τώρα να πάω, ξέρω που είναι».

Ιδιωτική Συλλογή Έφης Κατσόγιαννου Τριανταφύλλου (ιστορίες που μας έλεγαν σαν παιδιά, μετά από χρόνια έγιναν καταγραφές μας)

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ

Οι Τούρκοι χρησιμοποιούσαν πρωτοφανείς μεθόδους για την εξόντωση των Ελλήνων, όπως την εκτόπιση των πληθυσμών μέσα στον χειμώνα, χωρίς να επιτρέπουν στους εκτοπιζόμενους να πάρουν μαζί τους τρόφιμα, ούτε στρώματα. Δεν επέτρεπαν την στάθμευση των εκτοπιζόμενων σε κατοικημένα

μέρη, αλλά μόνο σε έρημα μέρη και εκτεθειμένα στις άσχημες καιρικές συνθήκες, με βασικό στόχο την εξόντωση τους, εφόσον θα ήταν αναγκασμένοι να διαμένουν στην ύπαιθρο και επιπλέον δεν θα μπορούσαν να προμηθευτούν τρόφιμα. Απαγορεύονταν στους εκτοπιζόμενους να δώσουν βοήθεια στους γέρους γονείς ή στα ανήλικα παιδιά και στους αρρώστους, οι οποίοι εγκαταλείπονταν στα φαράγγια και στα δάση και πέθαιναν από την πείνα ή αποτελειώνονταν από τους στρατιώτες. Τα κυβερνητικά και αστυνομικά όργανα οδηγούσαν τους μετατοπιζόμενους σε ειδικούς λουτρώνες, οι οποίοι ιδρύθηκαν δήθεν για στρατιωτικούς λόγους. Εκεί τους εξανάγκαζαν να λουστούν με την επίκληση λόγων υγιεινής. Έβαζαν κατά εκατοντάδες άντρες, γυναίκες και παιδιά στα λουτρά, γυμνούς με θερμοκρασία 40 βαθμών. Τα ενδύματα τους εν τω μεταξύ λεηλατούνταν. Όταν έβγαιναν από το λουτρό, τους ανάγκαζαν να παραταχθούν στο χιόνι με θερμοκρασία κάτω του μηδενός, και να περιμένουν την επίσκεψη του αστυνόμου για καταμέτρηση, ο οποίος ποτέ δεν έρχονταν σε λιγότερο από μία ώρα. Κατά την επιθεώρηση χαρακτηρίζονταν άρρωστοι οι νεότεροι και υγιέστεροι, οι οποίοι θανατώνονταν κατά την αποστολή τους στο νοσοκομείο.

Βλ. Αγτσίδης, Έλληνες του Πόντου, Ελληνικές εκδόσεις, Αθήνα 2007, σελ. 153, 155

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

© Φύκιση Ελένη, φιλόλογος